

Salmijärvenneva, Sievi, Keskiporaaliset aapasuot (KBA), väli-rimpipintainen, EN

Salmijärvennevan luonnontilaisuusaste on luokkaa 2. Se koostuu ojitusalueista ja niiden erottamista keskiosistaan ojittamattomista suonosista. Viimeksi mainitut ovat ojitusten tai kangasalueiden vieritse kulkevien yksittäisten ojien ympäröimiä. Poikkeuksena on inventointialueen pohjoisin haara, joka rajautuu Salmijärven rantaan. Ojittamattomat suonosat ovat kuitenkin yhä suurelta osin luonnontilaisen kaltaisia. Näistä läntisimmällä valtaosa suosta muodostuu keskusta-alueen *Sphagnum*-kuljunevasta, ja reuna-alueella on oligotrofista lyhytkorsirämettä. Lyhytkorsirämeellä on jo nähtävissä kuivumisen vaikutuksia, mutta suotyyppi on kuitenkin yhä luonnontilaisen kaltainen. Itäisin suonosa on osittain jo lievää kuivakkoa, mutta tälläkin suoalueella esiintyy yhä jonkin verran myös luonnontilaisen kaltaista oligotrofista lyhytkorsirämettä ja hyvin pienialaisesti myös oligotrofista sararämettä. Suonosan länsireunassa kulkee sähkölinja, jonka alueella esiintyy kuivakkoasteella olevaa variksenmarjarahkarämettä. Suolaikuista keskimmäisimmällä on luonnontilaisen kaltaista, harvapuustoista ja -mättäistä oligotrofista lyhytkorsirämettä. Rämemättäiden yhteenlaskettu pinta-ala täyttää kuitenkin yhdistelmätyypin vähimmäisvaatimuksen (1/5 alasta). Inventointialueen pohjoisimmassa haarassa sijaitsevan ojittamattoman suonosan eteläpääty on muuttunut männyn taimia kasvavaksi kuivakoksi. Kyseisen alueen muissa osissa esiintyy pääosin luonnontilaisen kaltaista suota, joka muodostuu oligotrofisesta lyhytkorsirämeestä, kalvakkanevasta, sekä melko laaja-alaisista *Sphagnum*-rimpinevalaikuista. Alueen pohjoisosassa on myös muutamia variksenmarjarahkarämejänteitä. Alueen puolivälin tienoilla olevalla saarekkeella on tehty avohakkuuta, mutta järven lähellä oleva saareke on yhä puustoinen. Inventointialueen ojitetut osat muodostuvat pitkälle edenneistä puustoisista muuttumista.